

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 19ης Σεπτεμβρίου 2005 *

Στην υπόθεση T-321/04,

Air Bourbon SAS, με έδρα τη Sainte-Marie, νήσος Réunion (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον S. Vaisse, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους C. Giolito και J. Buendía Sierra, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 16ης Δεκεμβρίου 2003 [C(2003) 4708 τελικό], να μην προβάλλει αντιρρήσεις ως προς την ενίσχυση N 427/2003 που χορηγήθηκε από τις γαλλικές αρχές στην Air Austral,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, P. Lindh και V. Vadenpalas, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 28 Νοεμβρίου 2001 η Επιτροπή ενέκρινε, από πλευράς των διατάξεων των κατευθυντηρίων γραμμών που αφορούν τις ενισχύσεις για την περιφερειακή ανάπτυξη, ένα γαλλικό καθεστώς ενισχύσεων το οποίο συνίσταται στη χορήγηση μειώσεων φόρου στους φορολογουμένους που πραγματοποιούν παραγωγικές επενδύσεις στα υπερπόντια εδάφη.
- 2 Σκοπός του καθεστώτος αυτού ήταν η ενθάρρυνση των επενδύσεων σε περιοχές με διαρθρωτικά προβλήματα όπως ο νησιωτικός χαρακτήρας, η στενότητα των τοπικών αγορών και η χαμηλή παραγωγικότητα των επιχειρήσεων.

- 3 Με έγγραφο της 28ης Ιουλίου 2003, οι γαλλικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή φορολογική ενίσχυση για επενδύσεις στα υπερπόντια εδάφη, την οποία σκόπευαν να χορηγήσουν στην αεροπορική εταιρία Air Austral.
- 4 Με την απόφαση C(2003) 4708 τελικό, της 16ης Δεκεμβρίου 2003 (στο εξής: απόφαση), η οποία ελήφθη μετά το πέρας του προκαταρκτικού ελέγχου που προβλέπει το άρθρο 88, παράγραφος 3, ΕΚ, η Επιτροπή έκρινε ότι δεν χωρούσαν αμφιβολίες περί της συμβατότητας του μέτρου αυτού με την κοινή αγορά, οπότε αποφάσισε να μην προβάλει αντιρρήσεις επί του αντικειμένου του.
- 5 Η απόφαση κοινοποιήθηκε στη Γαλλική Κυβέρνηση στις 17 Δεκεμβρίου 2003.
- 6 Στις 12 Φεβρουαρίου 2004, η Επιτροπή δημοσίευσε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* μια σύντομη ανακοίνωση με την οποία γνωστοποιούσε στους τρίτους, υπό μορφή συνοπτικής παραθέσεως των βασικών στοιχείων της κοινοποιηθείσας ενισχύσεως, ότι δεν προέβαλλε αντιρρήσεις ως προς τη χορήγησή της (ΕΕ C 38, σ. 4). Με την ανακοίνωση αυτή, η Επιτροπή διευκρίνισε τα εξής:

«Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids.»

- 7 Με έγγραφο της 7ης Ιουνίου 2004, η προσφεύγουσα ζήτησε από την Επιτροπή το πλήρες κείμενο της αποφάσεως.
- 8 Με έγγραφο της 9ης Ιουνίου 2004, το οποίο παρελήφθη στις 11 Ιουνίου 2004, η Επιτροπή διαβίβασε στην προσφεύγουσα αντίγραφο του πλήρους κειμένου της αποφάσεως.

Διαδικασία

- 9 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις Ιουλίου 2004, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.
- 10 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 12 Οκτωβρίου 2004, η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου βάσει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.
- 11 Στις 12 Νοεμβρίου 2004, η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της εν λόγω ενστάσεως.
- 12 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 14 Δεκεμβρίου 2004, η Air Austral ζήτησε να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής.
- 13 Η Επιτροπή διατύπωσε τις παρατηρήσεις της επί της εν λόγω αιτήσεως παρεμβάσεως στις 12 Ιανουαρίου 2005.

Αιτήματα των διαδίκων

14 Η προσφεύγουσα ζητεί από Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει την προσφυγή παραδεκτή·
- να ακυρώσει την απόφαση·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή και τη Γαλλική Δημοκρατία να λάβουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου η Air Austral να επιστρέψει τις αχρεωστήτως χορηγηθείσες ενισχύσεις·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

15 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό*Επί του παραδεκτού*

- 16 Κατά το άρθρο 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, αν ένας διάδικος το ζητήσει, το Πρωτοδικείο μπορεί να αποφανθεί επί του απαραδέκτου χωρίς να εισέλθει στην ουσία. Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, η διαδικασία συνεχίζεται προφορικά, εκτός αν το Πρωτοδικείο αποφασίσει άλλως. Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο φρονεί ότι τα στοιχεία της δικογραφίας ήταν επαρκώς διαφωτιστικά και, συνεπώς, παρέλκει η διεξαγωγή προφορικής διαδικασίας.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 17 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη. Η προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής είχε αρχίσει να τρέχει στις 12 Φεβρουαρίου 2004, ημερομηνία δημοσιεύσεως της αποφάσεως στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Η απόφαση ήταν, επομένως, διαθέσιμη το αργότερο την ημέρα δημοσιεύσεως της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* στο διαδίκτυο.
- 18 Κατά την Επιτροπή, η προσφεύγουσα γνώριζε το περιεχόμενο της αποφάσεως πριν από την ημερομηνία αυτή. Συγκεκριμένα, η επίδοση της αποφάσεως μόνο στη Γαλλική Κυβέρνηση δεν αναιρεί τη διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα, ως κύρια ανταγωνίστρια της Air Austral, είχε πιθανότατα πλήρη γνώση του περιεχομένου της αποφάσεως από τις 16 Δεκεμβρίου 2003, καθόσον η απόφαση αυτή είχε σχολιαστεί στον Τύπο και αποτέλεσε αντικείμενο ανακοινωθέντος Τύπου εκ μέρους της Επιτροπής την ημέρα της εκδόσεώς της. Κατά την άποψη της Επιτροπής, δεν ήταν δυνατόν η προσφεύγουσα να αγνοεί την ύπαρξη της αποφάσεως μέχρι τις 7 Ιουνίου 2004, ημερομηνία κατά την οποία ζήτησε να της κοινοποιηθεί το πλήρες κείμενο της αποφάσεως.

- 19 Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής αρχίζει να τρέχει από την ημερομηνία δημοσίευσας των αποφάσεων περί κρατικών ενισχύσεων στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, όπως προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου [88 ΕΚ] (ΕΕ L 83, σ. 1). Στο μέτρο που η σύντομη ανακοίνωση προέβλεπε σαφώς τη δυνατότητα αποκτήσεως αντιγράφου της αποφάσεως στην αυθεντική γλώσσα, η διάθεση του περιεχομένου της αποφάσεως το αργότερο κατά την ημέρα δημοσίευσας της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* στο διαδίκτυο ισοδυναμεί με πλήρη δημοσίευσή της. Συνεπώς, ημερομηνία ενάρξεως της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής είναι η 12η Φεβρουαρίου 2004, ημερομηνία δημοσίευσας της σύντομης ανακοινώσεως και διαθέσεως του πλήρους κειμένου της αποφάσεως στο διαδίκτυο. Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφυγή που ασκήθηκε στις 29 Ιουλίου 2004 είναι προδήλως εκπρόθεσμη και, επομένως, πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη.
- 20 Η προσφεύγουσα δεν μπορεί να τύχει παρεκκλίσεως από τις δημοσίας τάξεως προθεσμίες ασκήσεως προσφυγής και να ισχυρίζεται ότι έχει νέα προθεσμία ασκήσεως προσφυγής επικαλούμενη την από 7 Ιουνίου 2004 αίτησή της. Το από 9 Ιουνίου 2004 έγγραφο της Επιτροπής, με το οποίο διαβιβάστηκε στην προσφεύγουσα το πλήρες κείμενο της αποφάσεως, δεν ανοίγει νέα προθεσμία ασκήσεως προσφυγής. Εξάλλου, η Επιτροπή, με το έγγραφο αυτό, υπενθύμισε ότι το εν λόγω κείμενο ήταν ήδη διαθέσιμο στο διαδίκτυο.
- 21 Επίσης, η προσφεύγουσα δεν μπορεί επίσης να επικαλεστεί συγγνωστή πλάνη, καθόσον δεν υφίσταται συμπεριφορά δυνάμενη να προκαλέσει, αφ' εαυτής ή σε καθοριστικό βαθμό, επιτρεπτή σύγχυση σε καλόπιστο πολίτη ο οποίος επέδειξε όλη την επιμέλεια που απαιτείται από συναλλασσόμενο έχοντα τη συνήθη ενημέρωση. Εν προκειμένω, η συμπεριφορά της Επιτροπής, η οποία εκπληρώνει μια παγκοίνως γνωστή νόμιμη υποχρέωση, δεν μπορεί να προκάλεσε σύγχυση και να οδήγησε την προσφεύγουσα σε πλάνη.
- 22 Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι από το έγγραφο της Επιτροπής της 9ης Ιουνίου 2004, με το οποίο της διαβιβάστηκε το πλήρες κείμενο της αποφάσεως, δεν προκύπτει ούτε ότι η απόφαση αποτέλεσε αντικείμενο σύντομης ανακοινώσεως στη σειρά C της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, ούτε ότι άνοιξε την προθεσμία ασκήσεως προσφυγής ακυρώσεως. Η Επιτροπή, επομένως, δεν έκρινε ότι η εν λόγω σύντομη ανακοίνωση μπορούσε να αντιταχθεί σε τρίτους.

- 23 Πράγματι, η δημοσίευση σύντομης ανακοινώσεως στη σειρά C της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* δεν μπορεί να αντισταχθεί σε τρίτους. Δεν είναι λογικό να απαιτηθεί από τους πολίτες να συμβουλευόνται καθημερινώς τη σειρά C (Ανακοινώσεις και πληροφορίες) της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* προκειμένου να βεβαιωθούν ότι τα κοινοτικά όργανα δεν έχουν εκδώσει απόφαση, η οποία δεν απευθύνεται σ' αυτούς και για την οποία δεν έχουν ενημερωθεί, δυνάμενη να θίξει τα δικαιώματα και/ή τα συμφέροντά τους.
- 24 Κατά την προσφεύγουσα, αυτό συμβαίνει κατά μείζονα λόγο εν προκειμένω, καθόσον η δημοσίευση είχε μορφή ιδιαιτέρως σύντομης ανακοινώσεως, στην οποία αναφέρονταν μόνον η ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, ο τίτλος, η νομική βάση, το ποσό της επίδικης ενισχύσεως και, επιγραμματικώς, ο σκοπός της. Από την ανακοίνωση αυτή δεν προκύπτει το περιεχόμενο της πράξεως, οπότε οι ενδιαφερόμενοι θα έπρεπε να συμβουλευθούν την ιστοσελίδα στο διαδίκτυο.
- 25 Το Συμβούλιο δεν είχε την πρόθεση να αναγνωρίσει ότι η δημοσίευση σύντομης ανακοινώσεως των αποφάσεων της Επιτροπής στη σειρά C της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, η οποία πραγματοποιήθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 26 του κανονισμού 659/1999, μπορεί να αντισταχθεί σε τρίτους. Αν το Συμβούλιο θεωρούσε ότι η δημοσίευση αυτή μπορεί όντως να αντισταχθεί σε τρίτους, δεν θα είχε ρητώς προβλέψει, με το άρθρο 20, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού, το δικαίωμα των ενδιαφερομένων να αποκτούν, κατόπιν σχετικής αιτήσεώς τους, αντίγραφο των αποφάσεων αυτών, οι οποίες κοινοποιούνται μόνο στα ενδιαφερόμενα κράτη.
- 26 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, ελλείπει πλήρους δημοσιεύσεως στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή κοινοποίησews, η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής αρχίζει να τρέχει από την ημερομηνία γνωστοποίησεως του περιεχομένου και της αιτιολογίας της επίδικης πράξεως, εφόσον η ανακοίνωσή της ζητήθηκε εντός εύλογης προθεσμίας. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα ουδέποτε ενημερώθηκε σχετικά με την απόφαση της Επιτροπής να παρέμβει και, επομένως, δεν είχε κανένα λόγο να συμβουλευθεί την *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και μάλιστα τη σειρά C.

- 27 Στο επιχείρημα της Επιτροπής ότι η προσφεύγουσα γνώριζε το περιεχόμενο της αποφάσεως από τις 16 Δεκεμβρίου 2003, η προσφεύγουσα αντιτάσσει ότι η εταιρία είχε συσταθεί προσφάτως (τον Νοέμβριο του 2002), ότι οι δραστηριότητές της άρχισαν τον Ιούνιο του 2003, ότι ο αριθμός των υπαλλήλων της ήταν περιορισμένος (139) και ότι δεν διέθετε νομική υπηρεσία.
- 28 Η Επιτροπή παρέλειψε, κατά παράβαση του άρθρου 88, παράγραφοι 2 και 3, ΕΚ, να καλέσει τις τρεις αεροπορικές εταιρίες που δραστηριοποιούνται στη γραμμή Παρίσι-Saint-Denis (νήσος Réunion), στις οποίες συγκαταλεγόταν η προσφεύγουσα, να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί του σχεδίου ενισχύσεως υπέρ της Air Austral, το οποίο, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή με την απόφαση, είναι ικανό να θίξει τους ανταγωνιστές στην επίμαχη γραμμή. Συνεπώς, η προσφεύγουσα μπορούσε θεμιτώς να μη λάβει υπόψη ότι η απόφαση ήταν ικανή να θίξει τα δικαιώματα και τα συμφέροντά της.
- 29 Επίσης, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι δεν όφειλε να γνωρίζει ούτε τα άρθρα του Τύπου που δημοσιεύθηκαν κατά την έκδοση της αποφάσεως ούτε το ανακοινωθέν Τύπου της Επιτροπής.
- 30 Η προσφεύγουσα διερωτήθηκε επί της νομιμότητας των χρηματοδοτικών συνδρομών που χορηγήθηκαν στην ανταγωνίστριά της εταιρία Sematra (μια εταιρία τοπικής μικτής οικονομίας της οποίας το κεφάλαιο ανήκε κατά πλειοψηφία στη Région και το Département της νήσου Réunion) μόνον αφού διαπίστωσε ότι είχε υποστεί σημαντικές ζημιές εξαιτίας του γεγονότος ότι η Air Austral προέβαινε σε πράξεις οι οποίες προκαλούσαν σοβαρές στρεβλώσεις του ανταγωνισμού. Στο πλαίσιο αυτών ακριβώς των ερευνών, η προσφεύγουσα υπέβαλε την από 7 Ιουνίου 2004 αίτησή της.
- 31 Τέλος, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι μπορεί επίσης να επικαλεστεί συγγνωστή πλάνη, η οποία δεν συνεπάγεται παραγραφή και, συνεπώς, δεν της στερεί το δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 32 Πρώτον, από τη διατύπωση του άρθρου 230, πέμπτο εδάφιο, ΕΚ προκύπτει ότι το κριτήριο της ημερομηνίας κατά την οποία γίνεται γνωστή η πράξη ως σημείο αφετηρίας της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής έχει δευτερεύουσα σημασία σε σχέση με τα κριτήρια της δημοσίευσής ή της κοινοποίησής της πράξεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 1998, C-122/95, Γερμανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. Ι973, σκέψη 35· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2000, T-296/97, Alitalia κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. ΙΙ-3871, σκέψη 61, και της 27ης Νοεμβρίου 2003, T-190/00, Regione Siciliana, Συλλογή 2003, σ. ΙΙ-5015, σκέψη 30).
- 33 Εν προκειμένω, η Επιτροπή, σύμφωνα με την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 26, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 659/1999, δημοσίευσε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* σύντομη ανακοίνωση με την οποία ενημέρωσε τους ενδιαφερομένους σχετικά με την ύπαρξη της αποφάσεως, αναφέροντας, μεταξύ άλλων, την ημερομηνία εκδόσεώς της, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, τον αριθμό της ενισχύσεως, τον τίτλο της, τον σκοπό της, τη νομική βάση της και το ποσό της ενισχύσεως που αφορά. Επίσης, αυτή η σύντομη ανακοίνωση επισήμανε τη δυνατότητα προσβάσεως στο πλήρες κείμενο της αποφάσεως στην αυθεντική γλώσσα μέσω της ιστοσελίδας της Επιτροπής στο διαδίκτυο και τον σύνδεσμο που οδηγεί στον εν λόγω διαδικτυακό τόπο.
- 34 Η εκ μέρους της Επιτροπής παροχή στους τρίτους πλήρους προσβάσεως στο κείμενο αποφάσεως η οποία διατίθεται στην ιστοσελίδα της στο διαδίκτυο, σε συνδυασμό με τη δημοσίευση σύντομης ανακοινώσεως στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, η οποία παρέχει στους ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να εντοπίσουν την επίμαχη απόφαση και τους ενημερώνει σχετικά με τη δυνατότητα προσβάσεως σ' αυτή μέσω του διαδικτύου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ισοδυναμεί με δημοσίευση κατά την έννοια του άρθρου 230, πέμπτο εδάφιο, ΕΚ.

- 35 Η δυνατότητα του ενδιαφερομένου να λάβει αντίγραφο της εν λόγω αποφάσεως, που παρέχει το άρθρο 20, παράγραφος 3, του κανονισμού 659/1999, δεν αναιρεί αυτό το συμπέρασμα.
- 36 Συγκεκριμένα, η διάταξη αυτή παρέχει στους ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να αποκτήσουν αντίγραφο οποιασδήποτε αποφάσεως που λαμβάνεται βάσει του άρθρου 4 του κανονισμού 659/1999, ήτοι όχι μόνον των αποφάσεων με τις οποίες διαπιστώνεται ότι ένα μέτρο δεν αποτελεί ενίσχυση (παράγραφος 2) και εκείνων με τις οποίες το όργανο αποφασίζει να μην προβάλει αντιρρήσεις (παράγραφος 3), οι οποίες δημοσιεύονται υπό μορφήν σύντομης ανακοινώσεως, αλλά και των αποφάσεων για την κίνηση της τυπικής διαδικασίας ελέγχου (παράγραφος 4), οι οποίες δημοσιεύονται εξ ολοκλήρου. Συνεπώς, η δυνατότητα αυτή υφίσταται ανεξαρτήτως της δημοσίευσής των εν λόγω αποφάσεων στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και, ως εκ τούτου, ανεξαρτήτως του χρόνου ενάρξεως της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής που προβλέπει το άρθρο 230, πέμπτο εδάφιο, ΕΚ.
- 37 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι το πλήρες κείμενο της αποφάσεως ήταν διαθέσιμο στο διαδίκτυο στις 12 Φεβρουαρίου 2004, ήτοι κατά την ημερομηνία δημοσίευσής της σύντομης ανακοινώσεως. Κατά τα λοιπά, η προσφεύγουσα δεν υποστήριξε ότι δεν είχε, για τεχνικούς ή άλλους λόγους, πρόσβαση μέσω του διαδικτύου στο πλήρες κείμενο της αποφάσεως. Κατά συνέπεια, η 12η Φεβρουαρίου 2004 είναι η ημερομηνία ενάρξεως της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής, η δε Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να επισημάνει, με το από 9 Ιουνίου 2004 έγγραφό της, ούτε ότι η απόφαση είχε αποτελέσει αντικείμενο σύντομης ανακοινώσεως, ούτε ότι σηματοδότησε την έναρξη της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής.
- 38 Δεύτερον, η έννοια της συγγνωστής πλάνης πρέπει να ερμηνεύεται στενά και μπορεί να αφορά μόνον εξαιρετικές περιστάσεις κατά τις οποίες, μεταξύ άλλων, το οικείο όργανο επέδειξε συμπεριφορά δυνάμενη να προκαλέσει, αφ' εαυτής ή σε καθοριστικό βαθμό, επιτρεπτή σύγχυση σε καλόπιστο πολίτη ο οποίος επέδειξε όλη την επιμέλεια που απαιτείται από συναλλασσόμενο έχοντα τη συνήθη ενημέρωση (απόφαση του Πρωτοδικείου της 29ης Μαΐου 1991, T-12/90, Bayer κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-219, σκέψη 29, που κυρώθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 1994, C-195/91 P, Bayer κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. I-5619, σκέψη 34).

- 39 Εν προκειμένω, από τα πραγματικά επιχειρήματα, αυτά καθαυτά, που η προσφεύγουσα αντλεί από την πρόσφατη σύσταση της εταιρίας, τον περιορισμένο αριθμό των υπαλλήλων της και την έλλειψη νομικών στο προσωπικό της δεν προκύπτει η ύπαρξη συγγνωστής πλάνης.
- 40 Τρίτον και τελευταίον, η δυνατότητα να αντιταχθεί η σύντομη δημοσίευση στην προσφεύγουσα συνάδει με την επιταγή της ασφάλειας δικαίου, η οποία πρέπει να διέπει κάθε ερμηνεία των διατάξεων περί των δυνατοτήτων παροχής έννομης προστασίας (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Ιανουαρίου 1987, 152/85, *Misset* κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 223, σκέψη 11, απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1997, T-121/96 και T-151/96, *Mutual Aid Administration Services* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-1355, σκέψη 38). Πράγματι, αν ως ημερομηνία δημοσιεύσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως ληφθεί υπόψη η ημερομηνία δημοσιεύσεως της σύντομης ανακοινώσεως με παραπομπή στην ιστοσελίδα του διαδικτύου, προκύπτει με βεβαιότητα η ακριβής ημερομηνία ενάρξεως της δίμηνης προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής που προβλέπει το άρθρο 230, πέμπτο εδάφιο, ΕΚ.
- 41 Το να ληφθεί υπόψη ως ημερομηνία δημοσιεύσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως η ημερομηνία δημοσιεύσεως της σύντομης ανακοινώσεως με παραπομπή στην ιστοσελίδα του διαδικτύου αποτελεί, εξάλλου, εγγύηση για την ίση μεταχείριση μεταξύ όλων των τρίτων, καθόσον εξασφαλίζει ότι η προθεσμία ασκήσεως των προσφυγών κατά αποφάσεων που αφορούν κρατικές ενισχύσεις καθορίζεται με τον ίδιο τρόπο, είτε η απόφαση πρόκειται να δημοσιευθεί εξ ολοκλήρου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, είτε συνοπτικώς με παραπομπή στην ιστοσελίδα της Επιτροπής στο διαδίκτυο.
- 42 Συνεπώς, εφόσον η απόφαση δημοσιεύθηκε στις 12 Φεβρουαρίου 2004, η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 230, πέμπτο εδάφιο, ΕΚ και του άρθρου 102, παράγραφοι 1 και 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, παρήλθε στις 6 Μαΐου 2004. Κατά συνέπεια, η προσφυγή που ασκήθηκε στις 29 Ιουλίου 2004 είναι προδήλως εκπρόθεσμη.

- 43 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Επί της αιτήσεως παρεμβάσεως

- 44 Λαμβανομένου υπόψη ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη, παρέλκει η απόφαση επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Air Austral υπέρ της Επιτροπής.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 45 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα αν υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

- 2) Παρέλκει η απόφαση επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Air Austral.
- 3) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 19 Σεπτεμβρίου 2005.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

H. Legal